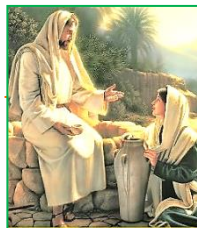

♦ E.T. Seton: Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pít i jiní ♦

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

♦ Farnost sv. Cyrila a Metoděje ♦

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života -

Jan 4,13-15

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

Bratřejovský měsíčník č.261

***

listopad 2024

***

Vychází od března 2003

e-mail: frch182@centrum.cz * 606172316 * internetové stránky Studánky: www.fon-bratrejov.wz.cz

1.11. *Všichni svatí* - doporučený svátek

Kdo je svatý?

Svatý je ten, který není spáčem, který neomezuje svůj život a svůj obzor do pozice pozorovatele, ale kdo jde pracovat na sobě samém. Ne k nějakým heroickým výkonům, ale právě, aby změnil tu schopnost naslouchat Boží nabídce, aby v plnosti přijal tu skutečnost: radost z Hospodina je mou silou.

Svatý, pokud takto přijímá svůj život, tak dovede nést i bolest, nepodlehne rezignaci, apatii. Pozvaný je každý, nejen ten mocný, nejenom zdatný, ale i ten slabý, i ten, kterému již ubývají síly. To budiž povzbuzením pro nás, kdy si připomínáme Všech svatých. V evangeliu jsme slyšeli nádherná blahoslavenství Ježíše... Zdůraznil bych jenom jedno: *blahoslavení, kteří šíří pokoj, neboť oni se budou nazývat syny a dcerami Božími.*

Šířit pokoj znamená umět odpustit, znamená ten vnitřní klid, že Hospodin mně nemíjí, že spíše někdy míjím já Hospodina; že mi důvěřuje, že se mohu stát jeho dveřmi do tohoto stvoření. Šířit pokoj znamená, umět přijmou jinakosti druhých. Nikdo z nás není úplně stejný jako ten druhý. A pokojný člověk je ten, který unese tuto pestrost lidských bytostí, tuto jinakost.

Šíří pokoj ten, kdo žije s vědomím, že Bůh nezapomíná na sebemenší dobrý čin, který se nám zdaří, nebo který chceme vykonat. Bůh je takový, že zve znovu a znovu, jak

říká krásně současný papež František: *Bůh se nikdy neunaví v příchodu do našich životů...* Co může být v životě úžasnějšího než být podobný Bohu, který je Bohem pro člověka a s člověkem. Važme si toho a využijeme tato Boží pozvání, která mají různou podobu do našich osobních životů. A tehdy tato doba dostane nové podloží, dostane novou naději, přes všechny překážky, kterými se teď musíme potýkat.

/ Biskup Václav Malý

***

Dopis sestry Pavly na listopad

Půjdeme-li nyní častěji na hřbitov, abychom se pomodlili u hrobu svých drahých, přes všechnu bolest, kterou cítíme, víme, kde a jak zemřeli. Ale nedovedu si představit bolest těch mnoha tisíců lidí, kteří o smrti svých drahých nevědí vůbec nic. Bylo to za bombardování, byli odvláčeni, mučeni a zabiti, nebo zahynuli někde hladu, při útěku. Nejen země, ale i moře má své mrtvé. Mnozí běženci byli dlouho na moři, protože někde jim dali jen vodu a jídlo - a dál je nepustili. Evropa se jich bojí.

I my se jich bojíme? Možná toho, že se v těch nepřehledných řadách běženců mohou objevit i nepřátelé, ale přesto věřím, že většina opustila svůj domov proto, že musela. Přejí si žít jako lidé, kterými jsou, stejně jako my, i když jsou tmavé pleti. Tvrdíme-li, že jsme věřící, pak na barvě kůže přece nezáleží! Bůh je Otec nás všech! Hlavní důvod všeho strachu spočívá asi nejvíc v lidském sobectví - *každý musí na ně přispět i ze svého!*

Moji drazí, a právě i my tu můžeme velice přispět svými modlitbami! Papež Lev Veliký ve svých kázáních o Blahoslavenstvích píše, že blahoslavení plačící se nermoutí pro to, co koná Boží spravedlnost, ale jsou smutní z toho, čeho se dopouští lidská nepravost. A v jiné staré duchovní knížce je odpověď přímo jako na tuto situaci. Autor zde píše: Boží láska nás na cestě naší spásy někdy přímo drtí, jen abychom se neztratili. A neztratit se znamená pochopit, že není dovoleno zahrávat si s láskou! S Boží láskou! Pochopit to znamená vstoupit do utrpení bratra! Jak často slyšíme: Proč je tolik utrpení na světě? A Bůh jako odpověď nám poslal svého Syna a ten od nás chce jen lásku! Říká nám: Milujte se i se zrádci. Vy ale nesmíte nenávidět a odplácet zlé zlým. Čím více se miluje, tím více se obdrží. Milovat znamená doufat a věřit navzdory vší opačné skutečnosti. Hled'te mít Boha za přítele tím, že pro slabé budete mít ve svém srdci vždy odpuštění. Nemějte strach ani z lidí ani z démonů, neublíží vám! Dychtění po penězích vede ke kritice dobrého jednání. Ale dobří nekritizují. Nikdy! Dobří chápou. A nejsou sobečtí; je lépe dávat než přijímat! Bůh je náročný, ale i nekonečně štědrý, když odměňuje. Dává se tomu, který sám dává. Nejvíce dává ten, kdo na sebe zapomíná. Zapomenout na sebe je tou nejnepohodnější věcí. Jen ti, kteří pláč, umějí milovat a rozumět. Milují bratry, kteří pláč jako oni, rozumí jim v bolesti, pomáhají jim s dobrotou, která zakusila, jak to bolí být v pláči sám. A umějí milovat Boha, protože vědí, že mimo Boha je všechno bolesti; zakusili, že bolesti se ulehčí, pláče-li se na Božím Srdci.

/ Moc Vás zdravím. Sestra Pavla

Judovo vítězství nad Nikanorem 2 Mak 15, 1-37

čtení ze Starého zákona

Vojenské oddíly byly naplněny odvahou z těchto vznešených slov Judových, která byla

vhodná, aby opravdu účinně povzbudila k statečnosti a zocelila srdce mladých mužů. Rozhodli se nerozbit tábory, nýbrž mužně jít do bitvy a vybojovat s vypětím všech sil rozhodný boj, protože bylo v sázce město, náboženství a chrám. Neboť méně se starali o své ženy a děti, bratry a příbuzné, jejich největší a první starost se týkala vznešeného domu Božího. Ale i ti, kdo zůstali v městě, byli v nikoliv nepatrné úzkosti a neklidu z nastávajícího utkání na volném poli. Všichni byli v napětí z blížící se rozhodné bitvy. Nepřátelé už navzájem postupovali. Stavěly se bitevní řady, přiváděli slony na příhodná postavení a rozdělovala se jízda na křídla. Jakmile Makabejec zpozoroval postup vojenské moci, opatřené kdekým druhem zbraní a zuřivými zvířaty, vztáhl své ruce k nebesům a vzýval Pána, který činí divy, a takto se modlil: *Ty jsi, Pane, poslal za doby judského krále Ezechiáše anděla a zahubil asi sto osmdesát pět tisíc mužů ze Sennacheribova ležení. Pošli i nyní dobrého anděla před námi na strach a děs. Dej, ať se mocí tvé paže zachvějí ti, kteří s rouháním táhnou na tvůj svatý lid.*

Nikanor postupoval s vojskem za zvuku trub a válečných zpěvů, kdežto Juda a jeho oddíly napadli nepřítele s vzýváním Boha a modlitbou. Bojovali sice rukama, ale v srdci se modlili k Bohu. Tehdy porazili na zem neméně než třicet pět tisíc mužů, mocně jsouce podporováni zřejmou Boží pomocí. Když nechali boje a radostně se dali na cestu domů, zpozorovali, jak tam Nikanor leží ve své zbroji. I bylo křiku a hluku a chválili Boha jáсотem. Hrdina však, který se tělem a životem zasadil za spoluobčany, přikázal utnout Nikanorovu hlavu a pravici s celou paží a přinést do Jeruzaléma.

Přišel domů svolal krajany, dal nastoupit kněžím před obětním oltářem a zavolat hradní posádku. Potom dal vystavit na podívanou hlavu ničemného Nikanora i ruku toho rouhače Bohu, kterou chlubně a chvástavě napřáhl na svatyni Všemohoucího. Jazyk bezbožného Nikanora dal uříznout a rozkouskovaný předložit ptactvu, paži toho zlosyna dal pověsit před chrámem. Všichni velebili Pána v nebi, který se zjevil tak zřejmě, a volali: *Budiž veleben, jenž své místo zachoval neporušené.* Potom dal Juda pověsit Nikanorovu hlavu u hradu na jasné, všem srozumitelné znamení pomoci Páně. Jednomyslně se také usnesli, že nenechají tento tak významný den bez oslavy, nýbrž že jej oslaví třináctého dne dvanáctého měsíce - *syrsky sluje adar* - den před slavností Mardocheovou.

***

Potřebujeme skandál víry 2/2

papež František

Jeden básník popisující v lyrice svůj obvyklý večerní návrat domů, říká, že prochází poněkud temnou ulicí, místem rozkladu, kde lidé a zboží přistavu jsou *detritus*, tedy zbytky lidstva; a přesto právě zde píše, cituji: *mimoděk nacházím nekonečno v pokoře, protože prostitutka a námořník, hádavá žena a voják, to všechno jsou tvorové života a bolesti; v nich se vzmáhá, jako ve mně, Pán.*

Bůh se skrývá v temných zákoutích života

Jeho přítomnost se projevuje právě ve tvářích poznamenaných utrpením a tam, kde se zdá, že triumfuje rozklad. Boží nekonečnost se skrývá v lidské bídě, Pán se probouzí a přátelsky zpřítomňuje právě ve zraněném těle těch posledních, zapomenutých a zavržených. Tam se Hospodin zjevuje. A my, kteří se někdy zbytečně pohoršujeme nad tolika maličkostmi, bychom udělali dobře, kdybychom se raději zeptali sami sebe: *proč se tváří v tvář bujícímu zlu, ponižovanému životu, problémům v práci, utrpení migrantů nepohoršujeme? Proč zůstáváme apatičtí a lhostejní k nespravedlnostem světa? Proč si nebereme k*

srdci situaci vězňů, která se i z tohoto města Terstu ozývá jako výkřik úzkosti? Proč se nezamýšlíme nad bídou, bolestí a odstrkováním tolika lidí ve městě? Bojíme se, bojíme se tam najít Krista.

Milovaní, Ježíš žil na vlastním těle proroctví o všednosti, vstupoval do každodenního života a příběhů lidí, projevoval soucit v rámci běžných událostí a projevoval se jako Bůh, který je soucitný. A proto se nad ním někteří pohoršovali, stal se překážkou, byl odmítán až k odsouzení; přesto zůstal věrný svému poslání, neschovával se za dvojnárodnost, nesmiřoval se s logikou politické a náboženské moci. Učinil ze svého života oběť lásky Otci. Stejně tak my křesťané: *jsme povoláni být proroky a svědky Božího království v každé situaci, v níž žijeme, na každém místě, které obýváme.*

Bratři a sestry, z tohoto města Terstu s výhledem na Evropu, křižovatku národů a kultur, hraniční zemi, živme sen o nové civilizaci založené na míru a bratrství; prosím, nepohoršujeme se nad Ježíšem, ale naopak se rozhořčujeme nad všemi situacemi, v nichž je život týrán, zraňován a zabíjen; přinášíme proroctví evangelia ve svém těle, svými rozhodnutími, spíše než jen slovy. Potřebujeme soulad mezi rozhodnutími a slovy. A této církvi v Terstu bych chtěl říci: vpřed! Kupředu! Nadále se angažujte v první linii při šíření evangelia naděje, zejména směrem k těm, kteří přicházejí z balkánské trasy, a ke všem, kteří na těle či na duchu potřebují povzbuzení a útěchu. Zavažme se společně: abychom znovuobjevením lásky k Otci mohli žít všichni jako bratři. Všichni bratři, s oním úsměvem přijetí a pokojem v duši.

***

HRAD V NITRU – První komnaty
sv. Terezie z Avily

Myslím, že se nikdy nebudeme dobře znát, jestliže se zároveň nebudeme starat o to, abychom poznaly Boha. Zahledíme-li se na

Jeho velikost, objevíme vlastní ubohost; uvažující o Jeho čistotě, uznáme, kolik je v nás špíny; a před Jeho pokorou nahlédneme, jak jsme jí vzdáleny.

Z toho plyne dvojitý prospěch: zaprvé, položí-li se nějaká bílá věc vedle černé, jeví se bělejší, než položí-li se něco černého vedle bílého; a za druhé, náš rozum a vůle zaměřované hned na Boha, hned na nás se zušlechťují a jsou více disponovány pro

dobro. Kdybychom se nikdy nepozvedly z bahna vlastní ubohosti, přineslo by nám to mnoho nepřijemností.

O těch, kteří jsou v těžkém hříchu, jsme řekly, že je nečisté a černé všechno, co od nich pochází. Tak i v našem případě, i když ne - *Bůh nás před tím uchraň!* - tímtež způsobem, vždyť se koneckonců jedná o prostý průměr.

Je však skutečností, že vezíme-li stále v přizemnosti, naše proudy se mohou zakalit ve styku s bahnem strachu, malomyslnosti, zbabělosti a myšlenek jako tyhle: *Dívají se na mne, nebo si mě nevšímají? Co se mi přihodí, půjdu-li touto cestou? Bude to pýcha, jestliže si troufnu začít toto dílo? Je to dobré, že se taková ubožačka jako já cvičí v tak vznešených věcech, jako je modlitba? Nebudou mě považovat za lepší, nepůjdu-li obyčejnou cestou? Jistě, přehánění není nikdy dobré, ani v případě ctností, nepadnu snad já, ubohá hříšnice, z ještě větší výšky, aniž bych pak měla odvahu udělat jediný krok? Nebudu snad dobrým na škodu? Ach ne, osoba jako já není stvořena pro výjimečnosti!*

Ach, běda, moje dcerušky, kolik duší musí satan tímto způsobem zničit tím, že jim namluví, že to všechno vyvěrá z pokory! A kolik jiných věcí bych vám mohla vyprávět, pocházejících z přílišného lpění na sebepoznání. Nakonec to zavádí na scesti, a já se tomu nedivím. Jestliže nikdy nevyjdeme samy ze sebe, musí dojít k tomuto, a ještě k horšímu. Proto, dcerušky, upřeme zrak na Krista, naše dobro, a na Jeho svaté, a tam se naučíme pravé pokoře. Tehdy se naše inteligence stane zkušenější a sebepoznání nás přestane ochromovat a dělat z nás zbabělce.

Tato komnata, přestože je první, je tak nádherná a vzácná, že nenechá jít dál, nevyhne-li se duše živočichům, kteří ji zaplňují. Zkušenost, jakou mám s těmito prvními komnatami, mně dovoluje popsat je, a vím, jak děsné a lstivé jsou nástrahy satana, aby zabránil duším poznat samy sebe a cestu, po níž kráčeji.

Nesmíme si tedy myslet, že těch příbytků je málo: je jich na miliony. Duše do nich vstupují mnoha způsoby a všechny s dobrým úmyslem. Poněvadž ale ďábel je zlý, musel rozestavit do každého pokoje legie sobě rovných, aby zabránil duším přejít z jedné komnaty do druhé, a tak chuděrky, jež o tom nic nevědí, jsou zapleteny do tisíce ok: to se tak snadno nestává oněm, jež jsou blíže královské komnatě. Tyto naopak, protože jsou ještě ve víru světských věcí, zapletené do jejich rozkoší a ztracené v honbě za počtami a ctižádostivými cíli, se dají snadno přemoci, protože jejich vazalové, jimiž jsou smysly a mohutnosti, jsou zbaveni oné síly, kterou na počátku dostali od Boha. Přesto však nechtějí urážet Pána a konají nějaké dobré skutky.

Ti, kteří jsou v tomto stavu, musí se všemožně snažit utíkat se často k Pánu, a protože nemají schopné vazaly, kteří by je bránili, musí si vzít za přímluvce Matku Boží a Jeho svaté, aby za ně bojovali. Ostatně v každém stavu je zapotřebí Boží pomoci. A On ať nám ji ráčí udělit pro své nekonečné milosrdenství. Amen.

Blahopřání

VZPOMÍNÁME

13. listopadu by oslavil svátek P. ThDr. Stanislav Glúck
po návratu z ciziny od 9.12.1993

*****

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu
posvěcení. *Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách.*

***

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská
povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou
pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí
Kristova největšího daru pro vykoupení světa - *Benedikt XVI.*

***

Předjaří

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

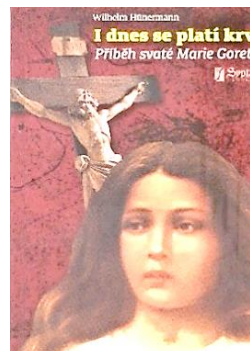
Wilhelm Hünermann - *čtení na pokračování*

Kdo by nahlédl jednoho dne v předjaří roku 1901 do kostela sv. Michaela archanděla v Nettunu, hodně by se divil při pohledu na ty černovlasé i blondřaté kluky a děvčata, kteří tam tiše seděli a s úctou naslouchali slovům P. Girolama, aniž by byť jen okamžik, z něho spustili oči.

Kněz mluvil o nesmírném utrpení a smrti našeho Pána. Stál před nimi v černém hábitu, opásán černým řemenem a na pravé straně hrudi měl emblém Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. V hubeném obličejí však zářily velké dobrotivé oči. Byl z řádu pasionistů, které založil svatý Pavel od Kříže, aby šířili úctu k utrpení našeho Spasitele.

Vyprávěl jim o bičování, a to tak přesvědčivě, že se dětem skoro zdálo, že tam na druhé straně vidí bílé tělo rozbité a roztrhané nemilosrdnými šlehy, od hlavy až k patě zalité stékající krví.

A nyní se na něho zahleďte, moji drazí, pokračoval kněz naléhavě, dobře se dívejte, poslední šleh dopadl, jen to zasvištělo. Katané jdou pryč, sedají si stranou, dělají vtipy a smějí se jim, nahýbají si ze džbánu vína, protože se zahřáli při té kruté robotě. Pán ale visí dál přivázan řemeny na kůl, jako by na něho zapomněli, a musí čekat, až ho odvážou, aby šel vstříc novému utrpení. Oči má zavřeny. Ústa zůstávají němá, hlava se únavou sklání dolů. A právě teď se jeho tvář zvedá, jeho oči se otvírají.

*Hledí na vás, na tebe tu vpředu, na tebe támhle a na tebe, a na všechny, na všechny!
Otevírá svá ústa a, šeptá ti hlasem, který se chvěje přemírou utrpení: Mé dítě, to trpím
za tebe, abys nikdy nezhřešilo proti čistotě. Tak jsem byl rozbit, abych podal Otci smír
za hříchy těla. Kdybys chtělo něco tak hrozného dělat, pak ty samo bereš znovu dŮtky,
které vypadly z rukou katanů, a bičuješ mne znovu. Mé dítě, chceš to udělat?*

Otec pasionista zmlkl. Několik minut mlčky hleděl na děti a viděl, jak kluci zatínali pěsti, jen jen vyrazit a zahrnat ty, žoldáky od Ježíše. A děvčata si potají utírala slzy a kývala záporně hlavou, na svědectví, že nechtějí patřit k těm, kteří by způsobili Spasiteli něco takového.

Angelo Goretti držel své upracované ruce pevně zaklesnuté do sebe a mezi očima se mu vyryla ostrá vráska a bylo vidět, jak ho rozpáluje hněv. *Nikdy, nikdy*, chvělo se stále na rtech malé Marietty. Ach, teď už věděla, že žádost těla je docela něco jiného, než jak si spolu s Angelem mysleli. Těžko bylo i knězi, když té čisté duši měl vysvětlit podstatu tohoto hříchu. Stejně, když jen vzdáleně začala chápat, oč se jedná, odvrátila se s takovou rozhodností, že se sám Pater Girolamo lekl její neobvyklé prudké reakce. *Ne, ne, raději život ztratit, než Pána takhle urazit!* Teď už Marietta věděla, že růst ve ctnosti má větší cenu, než celý svět se všim svým bohatstvím, a že to znamená chránit se před hříchem, který je horší než smrt. *Jdete-li do Concy a pak trochu na jih, pokračoval pak Pater Girolamo, Pak přijdete do oblastí pontinských močálů. Běda tomu, kdo za noci ztratí správnou cestu a dostane se do bažin.* 70

***

Ateista se stal katolíkem

Ateistický fotograf, který zažil Boží dotek v Lurdech se stal se katolíkem.

Thibaut Chourré je mladý, talentovaný fotograf. Vyrůstal v ateistické rodině. Několik let bojoval s depresemi a sebevražednými myšlenkami. Jednoho dne navštívil Mariinu svatyni v Lurdech, kde byl uzdraven a rozhodl se stát katolíkem. *Od té doby jsem odevzdal svůj život a dílo Bohu. Miluji církev – říká 27letý muž.*

Místo zázraků

Po Římě jsou Lurdy druhým nejoblíbenějším cílem křesťanských poutí v Evropě. V roce 1858 v této malé vesničce na úpatí Pyrenejí vyprávěla dívka Bernadette Soubirousová o svém setkání s Matkou Boží. V osmnácti zjeveních Maria vyzývala k modlitbě a pokání a vyzývala k modlitbě za hříšníky. Církev uznala Mariina zjevení za pravdivá. Lurdy jsou místem duchovního a fyzického léčení. Katolická církev oficiálně uznala 70 zázraků a kolem 7000 uzdravení, která nelze vědecky vysvětlit.

Léčení v Lourdech

Pacienti přijíždějí do francouzské vesnice hledat sílu unést své utrpení. Znamý badatel duchovního léčení v Lourdech, profesor medicíny Auguste Vallet, tvrdí, že *medicína nezná žádnou nemoc, ze které by se Lurdy neproměnily ve vědu jako nevysvětlitelný, dobře zdokumentovaný zázračný lék*. Stejně to bylo s mladým fotografem. Život mu změnila pouť do svatyně Marie na úpatí Pyrenejí. Narodil se v roce 1996 ve francouzském Toulouse. Vyrůstal v ateistické rodině. Ve dvaceti letech se dozvěděl o Ježíši a vstoupil do protestantské církve, ale dál hledal smysl života.

Najděte způsob, jak malovat krásný svět

Mladý muž pracuje jako dokumentární fotograf. Sedmadvacetiletý mladík o své víře hodně mluví i na sociálních sítích. Na svém instagramovém profilu, na kterém má téměř 9 000 sledujících, sdílí krásné fotky kostelů, jeptišek, kněží a ukazuje dojemné momenty řeholního života.

Rodina je první školou modlitby, ve které se děti mohou díky nauce a příkladu svých rodičů naučit vidět smysl Boha - Benedikt XVI., čteme pod jednou ze zveřejněných fotografií.

Malujte štětcí, slovy, a dokonce i fotkami. Najděte způsob, jak namalovat krásný svět, říká 27letý umělec.

***

Neboj se, já jsem stále s tebou

Být sám, není totéž jako být osamělý. Nařízená samota je trest. Osamělost je kříž. Pokud je člověk opuštěný, ztrácí možnost naplnit svůj život vztahem. Není dobře, že je člověk sám – říká v Písmu Stvořitel, a tím definuje podstatu lidské existence. Ponechat někoho v osamění, je provinění proti dárci života, i proti životu. Ani sám sebe nemá člověk svévolně vzdalovat od společenství, protože se vystavuje nebezpečí, že poškodí vlastní duchovní i duševní zdraví. Něco jiného je dočasný odchod do ústraní, motivovaný potřebou nalézt nutný odstup i nadhled od každodennosti. Uprostřed běžného života člověk ztrácí vědomí souvislostí, potřebné vnímání úměrnosti a závažnosti.

Rozlišit detaily od podstatných skutečností, předpokládá neztratit ze zřetele cíl a smysl všeho. Proto k životu z víry patří i nezbytné ztišení, zastavení se a přezkoumání svého nasměrování. Zároveň je též nutné nezávislé posouzení i oprava shledaných chyb. Vztah s Bohem se žije ve společenství a jednou z jeho výhod je právě vzájemné povzbuzení i inspirace pro osobní duchovní život. Být nablízku člověku, který se ocitá v těžkostech, je také projev milosrdenství, dokonce i zvláštní projev Boží blízkosti a soucítění. Je přitom vyznamenáním stát se nástrojem tohoto způsobu Boží přítomnosti v našem světě. I sv. Faustýna ve chvílích protiventství potřebovala často slyšet z Ježíšových úst ujištění: *neboj se, já jsem stále s tebou*.

/ Proglas

Boží surfistka

Když jsem začala chodit do kostela a slyšela slova hovořící o lásce k Ježíši, bylo to krásné, ale pro mě v ten moment po obrácení ještě abstraktní. Až čas a vnitřní ochota přijmout jej otevřela pomyslné dveře bez kliky a ON vešel. Od té doby mám všechno jinak. Mohu říci, že jsem se naučila žít s ním, a ne vedle něho.

Prožívám to, co je v knihách hezky popsáno, jako by člověk umřel a narodil se znova. Teprve později jsem pochopila, co tím chtěli autoři říct. Ne že bych měla méně starostí, ale vidím je a snáším jinak, jako milost Boží. Když jsem prožívala těžké životní období, napsala jsem svému duchovnímu otci esemesku: *Otče, opravdu je Bůh tak vášnivý surfista, že mě nutí zdolávat takové vlny? A v mžiku mi přišla odpověď: Nejen to, ale i bungee jumping!* Srdečně jsem se rozesmála a bylo mi nejen dobře, ale i vše jasné. Aha, tak může být i hůř.

Vnitřní trápení, které lidé prožívají, zabalené do všedního holého života, se pro některé stává k *nežití*. Přitom by často stačilo jen dokázat podívat se na věc jinak. A mít odvahu, položit svou vzdorovitost na oltář, své skutečné Já schované za našimi obličejí, za maskou, kterou si každé ráno nasazujeme před zrcadlem, abychom nedali okolnímu světu možnost nahlédnout do srdce a byli tím méně zranitelní. Dnes se to dá pochopit, ale proč si nasazujeme masku sami před sebou? Děláme si to sami složitě. Kdybychom otevřeli srdce Bohu – Lásce a *odevzdali* naše trápení, mnohé bychom viděli jinak, z nadhledu. Otevřít srdce sám sobě znamená otevřít je i druhým a lásce Boží.

Jsme v kruhu, úplně to slyším: *Co Ty můžeš vědět o mých starostech? O jaké lásce to mluvíš? Nepomohou sny, ale reálné činy.* A o tom to je - strach, že by to přece jen mohla být pravda a s tím by se naše vnitřní hrdé JÁ nesrovnalo. Tak jsem začala psát. Mám diář, kam si píšu, co se kolem mě děje, protože bych v běžném denním shonu zapomněla, co chci dál předat.

Jednou mi napsal můj kamarád kněz: *My starousedlíci ve víře vám konvertitům vaši zamilovanost svatě závidíme. Bůh to má dobře vymyšlené. Moc Vám přeji, ať vás pořád provází Pánova blízkost a jeho požehnání. Je to začátek. Bude to dobrodružství, ale stojí to za to, to si pište.* A to je vzkaz i pro vás moji drazí.

/ Tamara Suchánková, Kroměříž

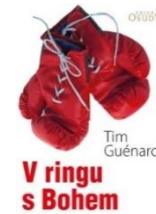
***

Elektrošok odpuštění

Obrácení slavného francouzského boxera

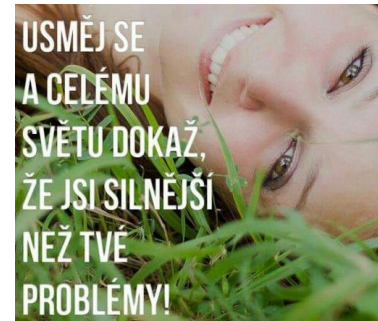
Naděje se nedá získat mávnutím kouzelného proutku. Lidé dobré vůle, ženy, děti, staří bojují proti beznaději, která spoutává svět, a pomáhají růst naději. Kolem nich nemůžeš projít a nevšimnout si jich. Září. To lidé a jejich způsob života nutí k zamyšlení. Ne ideje. Jedině skutky mohou způsobit, aby ozubené kolo násilí změnilo směr. Skutky pokoje, opravdové projevy lásky. Velkodušnost, která

nečeká nic nazpět, utiší hněv a zneškodní bombu pomsty. Jednou si vzpomeneš na ten nezištný skutek, který pro tebe někdo vykonal. A nebudeš si zoufat.

Bůh mi v otci Thomasovi dal fantastický dar. V den, kdy se stal mým otcem, jsem chtěl vstoupit do jeho rodiny. Rozhodl jsem se, že budu křesťanem. Když mu o tom říkám, zardí se štěstím. V jeho očích se zračí radost. Přesto mi záleží na tom, abych vznesl poslední námitku, otázku, která mi vrtá hlavou, a tak se odvážím ji vyslovit: *Jak to děláte se svou sexualitou? Sevře rty, chvíli hledá slova a nenuceně odpoví: Tvoje sexualita je jako tvoje motorka. Abys mohl sjíždět schody, trénoval jsi, padal jsi, znovu jsi vstával, věnoval jsi tomu čas, a nakonec jsi svůj stroj dokázal zvládnout. Ten den jsi byl šťastný ... Ovládnout sexualitu nedokážeš za jeden den, ani za dva týdny. Je to řada malých skutků sebeovládání. Jaká radost, když se podaří sjet schody!* Očividně nezapomněl na naši vyjížďku. Namítám dál: *Mám příliš mnoho špatných návyků! Jsem do ženských blázen ... - Zvykl sis pokaždé vystartovat na červenou po zadním kole? Abys to změnil, budeš si muset tento návyk uvědomit. Pak se pokusíš alespoň jednou rozjet bez toho, že bys zvedl přední kolo. Návyk se formuje už napoprvé. Pak je téměř vyhráno ... Zkus to, uvidíš.*

Na to jsem nikdy nepomyslel. Jsem z toho pař a plný naděje. Neodpověděl na celou otázku: *A vy, otče, jak žijete se svou sexualitou, když ji nesmíte využívat?* Láskyplně se na mě podívá, zvedne se a hledá nějakou knížku v knihovně. *Přečti si tohle, pochopíš. Půjčím ti ji.* Odcházím s jeho bichlí - *velká kniha* pod paží. Nejsem si jist, že tato kniha s názvem *Mystická láska svatého Jana od Kříže a svaté Terezie z Avily* vnese světlo do mého hledání. Přesto se ještě ten večer pokouším do ní začíst. Mám pocit, jako bych četl latinu. Nerozumím tomu ani za mák. Za týden mu sklesle vrátím knížku, řešení svého problému jsem nenašel: *To vaše veledílo jsou jen kecy, otče. Zaprvé je to pro mě jak latina a zadruhé to mám úplně jinak! Otče, já mám ženy rád, opravdu mám ženy rád!* Usměje se, chvíli přemýšlí, vezme v úvahu mou odlišnost a dá mi odpuštění. Ve chvíli, kdy odcházím, mi řekne, že mě má rád; a jako by mi svěřoval nějaké tajemství, dodá: *Vždycky musíme tihnout k tomu nejkrásnějšímu.* Toto vyznání čisté, nezasloužené náklonnosti, mě zasáhne do srdce. Je tak málo lidí, kteří mají odvahu dát tento velký dar štěstí. Vědět o sobě, že jsme milovaní, a slyšet to vyslovit. To je kouzelný elixír proti násilí, hněvu, vzdoru.

z Liturgického kalendáře
- listopad -

1.11.- Slavnost Všech Svatých, doporučený svátek, první pátek v měsíci * 2.11.- vzpomínka na všechny věrné zemřelé * 3.11.- Adorační den farnosti Bratřejov a den modliteb za bohoslovce * 4.11.- památka sv. Karla Boromejského, biskupa * 9.11.- svátek Posvěcení lateránské baziliky * 11.11.- památka sv. Martina Tourského, biskupa * 12.11.- památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka * 13.11.- památka sv. Anežky České, panny * 21.11.- památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě * 22.11.- památka sv. Cecilie, panny a mučednice * 24.11.- Slavnost Ježíše Krista Krále * 30.11.- svátek sv. Ondřeje, apoštola.

✦ Nedělní ohlášky - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ Úklid kostela listopad: 2.11.- Tomšů Michal * 9.11.- Válek Vítězslav
16.11.- Polomíková Zdena * 23.11.- Starustková Marie * 30.11.- Krček Tomáš

✦ **Přišel jsi nahý. Odejdeš nahý.**
Přišel jsi slabý, vyjdeš z toho slabý.
Přišel jsi bez peněz a věcí, odejdeš bez peněz a věcí.

Vaše první jídlo? Někdo tě nakrmil.
Tvoje poslední jídlo? Někdo tě nakrmí.
Tvoje první koupel? Někdo tě umyl.
Tvoje poslední koupel? Někdo tě umyje. Takový je život...

Tak proč tolik nenávisť, tolik sobectví, tolik závisť, tolik zášti a špatných energií. Všichni půjdeme s prázdnýma rukama, všechno hmotné vlastnictví, který jsme si vydřeli a nashromáždili, všechno tu necháme.

Jediné, co vás bude provázet, co jste zde skutečně získali, je LÁSKA, kterou jste sdíleli, SOUCIT, který jste projevíli, POKORA, vaše VDĚČNOST, vaše POMOC, vaše LASKAVOST. To je odkaz, který zde zanecháte, který budou všichni ostatní následovat.

Čím starší jsi, tím se stáváš klidnějším.
A jak plyne čas, učíš se pokoře.
Uvědomíš si, kolik času jsi promarnil zbytečností.
Přestáváš si vynucovat přátelství, když o Tebe nestojí.
Přestává Ti záležet na tom, co si myslí ostatní.
Je to osvobozující pocit

Na této Zemi máme velmi krátký čas, neplývejte ho zbytečností a frustrací. Žij teď a tady. To je cesta našich předků. To je způsob všech živých bytostí...

/ Plantas Sagradas

Pořad bohoslužeb

Neděle - 10:30hod. * Středa - 17:30hod.

“ “ “

Pá/1.- za + jáhna Josefa Zádrapu
So/2.- za + P. Oldřicha Vinklárka
Ne/3.- za živou a + rodinu Antonína Tomšů
St/5.- za + rodiny Čížovy, Olejníkovy a duše v oč.
Ne/10.- za farníky
St/13.- za + Jaroslava Černého a živou rodinu
Ne/17.- za + Květu Gilgovu a duše v očistci
St/20.- za naše živé a + kněze a řeholní sestry
Ne/24.- za rodiny Galetkovu, Hanzlíkovu a živ. rod
St/27.- za + Jiřího Tkadlece, rodiče a duše v očistci

Dej pozor na své myšlenky,
stanou se z nich slova.
Dej pozor na svá slova,
stanou se z nich skutky.
Dej pozor na své skutky,
stanou se z nich zvyky.
Dej pozor na své zvyky,
stane se z nich charakter.
Dej pozor na svůj charakter,
stane se Tvým osudem.

*** Příloha Studánky ***

listopad 2024

Zápas století

Toto mimořádné fotbalové utkání na našem hřišti mezi

kněžími Moravy a Čech nikdo na našem hřišti ještě neviděl, a prorocky naznačeno už pravděpodobně neuvidí. Každý rok se koná

někde jinde. Letos bylo dopřáno našim moravským kněžím, že jejich soupeři z Čech, museli přijmout porážku 4:2. Před utkáním se někteří kněží sešli, aby koncelebrovali mši svatou. Celebrantem mše svaté byl P. Jiří Šústek. Mezi hráči za Moravu jsme mohli zaznamenat také hlavního vojenského kaplana plukovníka gšt. ICLic. Mgr. et Mgr. Jaroslav Knichala.

Díky všem, kdo připravili na faře po zápase pro kněze jídlo a pohoštění. / fch

Senioři na Svatém Hostýně

nezvaně připojil také velmi silný a studený vítr. Foukal ze všech stran, až to s námi mávalo a obracelo listy v kancionálu. Co ale nedokázal bylo, že modlitebníkům nebral z úst slova ani písmenka.

V chrámu, kde mimořádně probíhá restaurování potřebných věcí, jsme s údivem zpozorovali nadměrný nový číselník písní z Kancionálu, který ukazoval i sloky písní – viz nahoře vpravo.

/ fch

Budiž vděčně velebena, Matko Boží, Maria, že jsi, Bohem vyvolena, spasení nám zrodila. Tebe ctíme, milujeme srdcem celým, Maria. Tebe ctíme, milujeme srdcem celým, Maria.

I když Dagmar Honsová, *meteorolog* z TV NOE varovala před silným větrem, přesto jsme se vydali na cestu. 10. 10. 2024 jsme se po domluvě v malém počtu vydali na známé poutní místo. Před mší sv. jsme prošli křížovou cestou. Dá se říct, že jsme prošli vlastně dvě křížové cesty v jedné. Co se tím myslí? Při procházení křížovou cestou se k nám

***

80. výročí založení chrámového sboru

V neděli 20.10. jsme v místním kostele oslavili 80. výročí založení chrámového sboru. Na tuto slavnost, která byla oznámena také v obecním rozhlase, přišlo několik lidí, kteří zaslechli toto pozvání. V kostele přivítal všechny zúčastněné posluchače o. Vladimír Mrázek. Po celou dobu koncertu pak slovem provázel Tomáš Krček.

Děkujeme sboru, který předvedl nacvičené písně zpívané v dobách minulých, ale i nedávných. Přítomným byly současně promítány různé vzpomínkové fotografie – i ty byly z dob minulých i nedávných. Děkujeme také všem, kteří se postarali o vydatné pohoštění, přichystané pro všechny.

♦ ↑ Současný chrámový sbor pod vedením Marie Poláčkové – s varhaníkem Pavlem Sochorou.

Na zdraví s kališkem v ruce pravé valašské ohnivé vody se neobejde žádná oslava a žádná významná událost.

Také nejmladší si našli svůj koutek.

Zdvížený palec značí, že všechno proběhlo OK. / fch

Oslavy 80. výročí Chrámového sboru Bratřejov

Jak ten čas rychle běží... Chrámový sbor Bratřejov letos oslavil již 80 let od svého založení. Toto významné výročí připomněl koncert v neděli 20. října 2024 v kostele sv. Cyrila a Metoděje, který přinesl nádherné okamžiky plné hudby, vzpomínání a radosti ze zpěvu.

Přestože se přípravy koncertu neobešly bez drobných komplikací, sbor se s nimi úspěšně vyrovnal. Kvůli náhlému onemocnění manželů Pešákových bylo totiž potřeba týden před koncertem upravit chystaný repertoár, vynechat plánované svatební kytarové písně a nahradit je jinými. Přesto se koncert povedl a sbor zazpíval výběr skladeb, mezi nimiž byly např. Ave verum, Panis angelicus, Nabucco a další skladby zpívané během liturgického roku kromě vánočních koled. I přes nervozitu zpěváků se všechny skladby i sóla v písních krásně nesla. Celý koncert byl naplněn duchem vděčnosti těm, kteří celých 80 let v družném společenství sboru zpěvem velebili Boha... neboť kdo zpívá, dvakrát se modlí.

Po koncertě se současní i bývalí členové sboru spolu s P. Vladimírem Mrázkem sešli na faře, aby společně zavzpomínali a pobesedovali. Pozvání přijali také milí hosté, P. Josef Rosenberg a P. Pavel Barbořák. Ostatní pozvaní bývalí kněží pouze vzkázali srdečné pozdravy, neboť měli neodkladný program v jiných farnostech. Chtěli bychom se také zmínit o P. Arnoštu Červinkovi, který, bohužel nemohl na slavnostní koncert přijet. V pondělí ho navštívila varhanice Marie s výslužkou, také on všechny farníky srdečně pozdravuje. S úsměvem dodal, že podle jeho hudební mluvy už v 85ti letech žije „LARGO“. Dříve to bylo Allegro (tj. vesele, živě), potom Andante (tj. volně), ale nyní už jen Largo (tj. velmi pomalu). Potěšil ho také drobný suvenýr na památku – propiska připomínající slavnostní událost. Tu si odnesli i všichni ostatní návštěvníci koncertu.

Co říct na závěr? Mohlo by se zdát, že na tom přece nic není, když „něco“ tak dlouho pokračuje. Já vím, že to vůbec není jen tak. Za 80letou tradicí stojí spousta trpělivosti, ochoty a času, který je potřeba věnovat trénování zpěvu. Je vždy velkou radostí, když na nácvik přijdou mamky nebo i tatkové a doprovází je jejich malé ratolesti, které po celou dobu zkoušky dokáží nezlobit a „číst“ si ze svého partu notičky. Snad se v nich časem probudí radost ze zpěvu a budou tou další generací zpěváků, která náš sbor povede dál.

Marie Poláčková

Kolikátou říjnovou nedělí slavíme v Bratřejově hody?

Některé z našich farníků možná zmátla informace o akcích v obecním kalendáři pro letošní rok, že v sobotu 19.října bude hodová zábava. Bohužel se do kalendáře vloudila chybička! A zábava se stejně vůbec nekonala... ☺

Od roku 1998 (už 26 let) si u varhan zapisujeme do sešitu, co se při mších během roku zpívá, které číslo z kancionálu se hraje, jaký je svátek, co se hraje na pouť, na hody, Vánoce a Velikonoce. Nedalo mi to, prolistovala jsem poznámky a dohledala tyto datумы hodů: neděle 25.10.1998, 24.10.1999, 22.10.2000, 28.10.2001, 27.10.2002, 26.10.2003 ... a tak bych mohla pokračovat dál až do letošního roku. Pouze v roce 2010 se 120. výročí posvěcení kostela slavilo v neděli 17.10., neboť P. Kutáč pozval do Bratřejova kardinála Mons. Miloslava Vlka, který měl volno pouze v uvedený termín /viz obr. dole/. V roce 2020 jsme byli vděční za to, že jsme připomínku 130.výročí posvěcení kostela naplánovali už na konec prázdnin - 30.8. a spolu s Mons. Antonínem Baslerem jsme kulaté výročí všichni společně oslavili. V říjnu byl pak vzhledem k vládnímu opatření kvůli covidu kostel 25.10. zcela uzavřen.

Podle varhanických poznámek za uplynulé roky tedy vím, že hody v Bratřejově slavíme (kromě dvou mimořádných kulatých výročí) vždy 4.říjnovou nedělí.

M.P.

Vzpomínáme na naše zemřelé + Od 1.11.2023 zemřeli:

**Dušíčková
zamyšlení:**

Je správné občas přemýšlet o životě, který přijde. Víme o něm, i když si ho ani zdaleka nejsme schopni představit. Pochopíme přitom jeden z Božích paradoxů: *smrt je branou do života.*
/ Petr Piňha

Katolická církev:

5.11.23 - Františka Hirková – Zlín
10.1.24 - Stanislav Kozubík
3.2.24 - Miloslav Kozubík
29.2.24 - Oldřiška Kozubíková
30.10.24 – Marie Slovenčíková
- Pavlíková, Zlín

Odpočinutí věčné dej zemřelým,
Pane, světlo věčné ať jim svítí.
Amen.

Evangelická aj. cirkve:

27.12.23 – Ing. Milan Šafránek
9.2.24 – Jan Húšť
19.5.24 – Bohuslav Hajda
22.5.24 – Božena Bělíčková
12.7.24 - Ivo Schovajsa
19.9.24 - Božena Polčáková
- Imrýšková, Chrámečné

➔ ADRESA POHŘEBNÍ SLUŽBY:

AMI Náplava s.r.o.
Hornomlýnská 851
760 01 Zlín
mobil: **776 148 283**
pevná linka: **577 212 016**
E-mail: pohrebzlin@gmail.com

Dobrý tip

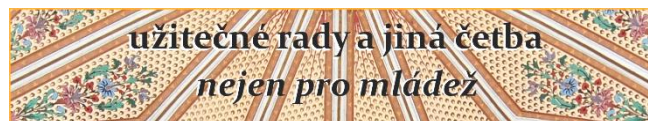

Jedného dňa tá,
ktorá vám dala
život, odíde. A
zo všetkého
najviac na svete
vám bude ľúto,
že ste ju nestihli
poprosiť o
odpustenie...

Divný svet, že ??
Když zemřeš,
lidé pláčou a prosí,
aby si se vrátil(la).
Ale když si tady, ani
nedávají najevo,
že jim na tobě
záleží !!!

♦ Med a jeho účinky

Klinické studie ukázaly, že popáleniny, které jsou přímo ošetřené medem se léčí trochu rychleji než u pacientů léčených konvenčními lékařskými obvazy. Je možné takto ošetřit mírné až středně těžké popáleniny. Nejprve ochladíte zasažené místo pod studenou vodou a osušte. Odborníci radí si chladit popálené místo po dobu alespoň deseti minut, i když to může být docela bolestivý proces - zejména pokud jste citlivý na nízké teploty. Dále naneste med přes popáleniny a na okolní kůži. Místo s medem dejte do plastové fólie a zajistěte obvazem. Můžete převázat dvakrát denně - později stačí jednou denně.

Suchá kůže. Je běžná zejména v zimních měsících, kdy kombinace studeného, drsného vzduchu venku a suchého, horkého vzduchu v domácnosti zanechává pleť bez přirozené mastnoty. Navíc někteří lidé jsou prostě náchylní k suché pokožce ve všech ročních obdobích.

Med je zvlhčující – jinými slovy, je hydratační, a tak může pomoci udržet pokožku hydratovanou. Olivový olej zlepšuje pružnost a elasticitu pokožky, takže je to ideální partner pro med. Jen ušlehejte stejné množství medu a olivového oleje. Vše, co musíte udělat, je vmasírovat krém do všech oblastí, kde máte suchou pokožku. Můžete použít na obličej stejně jako na kolena či loktech.

Žena: „Netuším jak bych to bez tebe zvládla, miluju Tě.“

Muž: „To jsi ty nebo z tebe mluví to víno?“

Žena: „To jsem já a mluvím k tomu vínu.“

Proč by krasobruslaři byli skvělí diplomati? - Protože umí ze všeho vybruslit • Slyšel jsi Josefe, o tom neštěstí, co potkalo Lojzu? – Ne! – Utekla k němu moje žena • Kde máte manžela? Je ve vepříně. Poznáte ho podle červené čepice • Toníku, jaké vlasy má tvůj otec? – On má, prosím jenom hlavu • Víte, co je vrchol trpělivosti? – Ne – No, dívat se na kuří oko tak dlouho až mrkne • Co myslíš, Fanouši, - můžu jít ven v těchto šatech? – Klidně, jen běž, už se setmělo • Mohla bych si vyzkoušet ty šaty ve výkladní skříni? – Je mi líto madam, ale není to možné. K tomuto účelu máme zkušební kabinky • Tobě už otec nepomáhá doma s úkoly? – Už ne. Ta poslední pětka, kterou jste mu dala, ho úplně vyřídila.

